

Ledelsesvurdering 2T 2017

Enhet: Fysisk institutt	Stedkode: 150400-150498
Institutt-/senterleder: Jøran Moen	

1. Innledning

Prognosen viser nå et betydelig redusert handlingsrom, grunnet 11 MNOK i økte lønnskostnader.

2. Vurdering av status for virksomheten/gjennomført aktivitet

Både SFUen (CCSE) og SFFen (PoreLab) er i gang og har så smått begynt å ansette folk. Miljøene venter nå på å få nye lokaler satt i stand.

Videre jobber vi med å få etablert en «FISP»- Fysisk Institutt Strategiske Program- hvor tanken er å ha x antall KD-stillinger «i potten». Vi har også så smått begynt å tenke på hvordan ny strategisk plan skal utarbeides. Vi har hatt en prosess på Livsvitenskap og har etablert et Livsvitenskapsforum for strategisk samhandling. Seksjonslederne speiler at de ansatte er litt slitne etter InterAct prosessen og de ser ikke lystbetont på å starte en stor strategiprosess.

3. Vurdering av økonomisk status og – utvikling

Handlingsrommet er som nevnt redusert med ca. 11 MOK over hele perioden.

Noe av forklaringen ligger i lokale lønnstillegg, som ser ut til å bli høyere enn tidligere forutsatt. I tillegg fikk vi 2017 en økning i pensjonsinnbetaling på 0,85 % på hele vår lønnsmasse, noe som slår ut i betydelig økte lønnskostnader.

Besparelser på lønn oppnås normalt ved avganger, normalt ved 70 år for vitenskapelig ansatte. Prof. Sandholt gikk av med tidlig pensjon (31.12.2016), mens Prof. Pecseli gikk av 30.06.2017 ved fylte 70. Seksjon for Plasma- og romfysikk har vært inne i en god periode med vekst i antall MSc & PhD studenter og eksterne prosjekter og er kritisk underbemannet. Per Høeg ble ansatt med funksjonstid for 2 år for å øke potensialet for ekstern inntjening ytterligere, og vi valgte å ikke ta ut en lønnsbesparelse ved tidlig avgang i dette tilfellet.

Ledelsen har siden 2013 hatt fokus på å øke handlingsrommet for instituttet. For å kunne drive forsvarlig sikter vi mot et årsresultat på 2-5 prosent av total omsetning, tilsvarende 4-10 millioner. Vi har derfor kontinuerlig fokus på at vi ikke skal investere i aktiviteter som ikke gir instituttet «oppdrift».

Ved 2T i fjor fikk vi en kraftig forverring i 5-årsprognosen, ved økte lønnsutgifter og sentralt varslet kutt i grunnbevilgningen. De to viktigste hendelsene i 2016 som gav oss betydelig økte inntekter og forbedret prognose, var de to sentrene, Porelab og CCSE. Handlingsrommet som disse to aktivitetene burde gitt oss, er nå allerede spist opp. Det gir oss en tydelig indikator på at kravet til ekstern finansiering tiltar dersom vi skal opprettholde vår størrelse.

Ledelsen har fokusert på utvikling av leiesteder og investering i nytt utstyr som kan avskrives gjennom eksterne prosjektinntekter. Leiestedsinntektene går til investering i leiestedet. Det ser ut til å være en riktig strategi. Det har satt oss i posisjon til å kunne håndtere egenandeler i de store nasjonale infrastrukturprosjektene Norfab, NORTEM, NorLHC og utstyr for utleie til Porelab. Investeringer vi nå gjør i Norfab, NorLHC og Porelab vil komme tilbake til instituttet gjennom avskrivninger.

Hovedutfordringen for vårt institutts totaløkonomi er at stigende lønnsutgifter ikke blir kompensert for i form av økt grunnbevilgning. Dette er en villet politikk av KD som vil finansiere institusjonene i økende grad gjennom prosjektinntekter. Stigende basisbevilgning hos oss i de siste 4 årene skyldes at vi har hatt en fin økning i antall KD stillinger. Dette særlig knyttet til MNs Endringsmiljøsatsning, hvor vi har fått mange KD-stillinger. Virkningen av denne satsningen avtar nå og forventet basisbevilgning faller.

Vi blir i stadig økende grad avhengig av overhead fra eksterne prosjekter. Vi ser nå en trend at antall eksterne prosjekter utenfor NFR og EU øker, men dette er ofte prosjekter uten prosjektansatte, og dermed ingen overheadinntekter.

Vi føler at alle våre ansatte er realitetsorienterte og forstår denne situasjonen, og at det er stor aktivitet med prosjektsøknader. Men det er liten sjanse for at overheadsinntekter alene kan redde oss i årene fremover. Det er naturlig at vi i økende grad må rette fokus mot frikjøp av teknikere i leistedene. I dag er det rent unntaksvis at teknikeres lønn betales via eksterne midler.

Det reduserte handlingsrommet gjør at strategiske tiltak i prognosen må reduseres til ca 20 MNOK. Av dette ønsker vi å skjerme investeringer i størst mulig grad, da investeringer i utstyr i leistedene er grunnlag for inntekter som igjen kan reinvesteres. Det vil da være tiltakene «Udisponert overhead SFU»; «Livsvitenskapsatsning» og «Studentarealer» som må kuttes.

Vi har også lagt inn utsatt start for en udisponert fast vitenskapelig stilling, som utsettes til 1. tertial 2020.

Vurdering av vesentlige økonomiske usikkerhetsfaktorer

Instituttet har en meget kompleks økonomi, og vi mangler fremdeles effektive redskaper for å følge opp prosjektøkonomien. Vi har hele tiden understreket at menneskelig feil er en usikkerhet i våre prognoser. Det er det også denne gangen, spesielt siden vår normale instituttøkonom nå etter sommeren ble langtidssykemeldt. Men vi føler oss trygge på at de trendene som er nevnt over mht. mer og mer anstrengt økonomi stemmer. Det er den samme trenden hvert år, men som vi har holdt på avstand med stadig vekst.

Det bør også nevnes at tallet i tertialrapporten for investeringer i 2018 antakelig er alt for høyt. Her må vi gå igjennom leistedene for å finne ut av hva slags investeringsplaner som foreligger, og hva som evt. allerede er gjort av investeringer. I investeringsposten ligger mange bundne midler.

Dato

Signatur

